

KNY-18-
00260

Ouid. de Ponto Lib. IV. Eleg. 4.

Curia TE excipiet, Patresque ex more vocati,
Intendent aures, ad TUA verba, suas.

Plangite tristifona; nam fas est; voce, Sorores;
Frigida Carpathici, quas fovet umbra jugi.
Plangite, demisso, dissolvite, crine, coronas;
Squallenti nitidum cingite veste caput.
Humectet dociles, pendula gutta! genas.

Funde, cohors! pauidas, gemitu repetente, querelas:

Justa, reor, justi, causa, doloris, adest.

Nam vigil, ecce, tuis subito removetur ab aris,

Jam sustenturus grande, Minister, onus;

Qui pia, vivacis Doctrinae, thura ferebat,

Ingennaque tuos nutrit arte focos;

Qui dapibus patulas saturare salubribus aures,

Noverat, & placido, pellere, fonte, sitim;

Præsidium Musis, Juvenum solamen amorque,

Quis neget? erectæ, firma columna, Scholæ;

Virtutumque decus, studiorum Doctor; at hostis,

Hic Vir, desidiæ semper acerbus erat.

Affiduus Libris calamo bene promptus & ore,

Consiliis felix, judicioque gravis.

Euge, age, quisque tuo minimum nec parce dolori;

Det gemini, moestas, luminis, imber aquas.

Illacrimate, tenax, vultum, fortuna retorfit,

O vos! quos studiis Tatreæ Pallas alit.

Non

Non fecus, ac tristi, moriturus, membra sepulchro
Conderet; & summum clauderet, orbe, diem.
Perdimus ante diem lumen; quis credere posset?
Non splendor, qui sic luceat, alter erit:
Proque Viro spatium, quod inane relinquitur adi,
Quam misere nobis, turba elicta, manet.
Lugemus, trepidus grex ut, pastre remoto,
Eiulat; in dubiis exspatiatus agris:
Utque solent apium, subrepto, examina, rege,
Murmure, moerorem significare suo.
Invida, cur raperis, præstans, per fata, Magister?
Invida, præstanti, parcite fata, Viro.
Si potes; oramus, tristes gemitante pupilli,
Pectore; proposita, contrahe vela, via.
Sia minus; ad claram Tunc propinquam Urbem,
Atque Ducis comites dulce sequemur iter.
Nos trahit, Hungaricæ confinia capere Terræ,
Nil, nisi præclaræ cognitionis amor.
Quanta TIBI varii subsit prudentia juris,
Testatur proprio terra Poloni malo.
Vivida, tradebas plenis, documenta, libellis;
Sponteque mellifluas, lingua trebat opes.
Innumeras gentes, calamo felice, notasti;
Quas tenere plagas, quod coluere solum!
Scis bene, diversa sparfos Regione, Monarchas;
Quis quales hosti jecerit ense minas.
Pannonis inprimis Regni cum cæde, triumphos
Edideras; facili, singula rite, Manu.
Reges cum nativis, natorum facta, Nepotes;
Et, quorum seriem, longa, referre, mora est.
Ast, cur nos questi, laudes cumulamur opimas?
Cum TUA terrestri laus super axe micet.
Sydera celsa poli, flauentes messis arista,
Æquantur meritis, gloria nostra, TUIS.
Siccine TE virtus rursus, non copia rerum,
Ad celebrem revocat, Pisonis arna, locum?
Hac duce, pro gelidis, placidas lucraberis auras;
Proque Scholæ ludo, Curia ludus erit.
Ista, Senatoris titulo, cum munere, fungi,
Quo merito fueras dignus honore, jubet.
Sentiet Hungaricus, quantum profeceris, orbis,
Artibus; & quantus subsit in ore vigor.

Popradus ablato flebit; gratabitur Ister:
 Heu! novus Austriaca navita puppis eris.
 Cur tamen hæc querimus? luctu geminare dolores,
 Quid juvat, & raptum jam retinere Virum?
 Numinis adspirans, hæc est, ad fata, voluntas:
 Quis poterit Magni flectere iussa DEI?
 Jam superest, Socii! qui letibus ora rigamus;
 Detur ut emerito gratia digna Patri.
 Pectora si centum, totidem si gutture linguas;
 Eloquii munus quisquis haberet idem:
 Pectore, nec lingua, dignas persolvere grates
 Possit, & officio premia ferre gravi.
 Proh dolor! ah nimium miseri, debere fateamur
 Nos TIBI; non ullo, Vir revocande! die.
 Lacryma, pro vigili, meritum sit, fusa, labore;
 Sitque TUI noster, pignus amoris, amor.
 Vive diu celebrer, toti bene cognitus orbi;
 Parca trahat vitæ, stamina longa, TUAE.
 TE DEUS incolumem lætos conservet in Annos:
 Fortia sublimis qui capis arma Fori.
 Verum cum venient longæ TIBI tædia Vitæ,
 Gratior & multo Mortis imago foret:
 Monte vehare pia, superas, pacatus, in arces;
 Altaque, syderei, scandito Regna, Poli.
 Anxia jam trepidi singultus ora fatigant,
 Nec poterit plures lingua movere sonos.
 Vade, precamur, ovans, nobis lacrimande Viator!
 Quo TE felicem fata serena vocant.
 I, Decus, i, patrii spes o firmissima Regni;
 I, memor, i nostri, tempus in omne, Chori.

PIETATIS SUPREMÆ
MONUMENTUM,

QUOD
MAGNO, ORBIS ERUDITI, ORNAMENTO,
VIRO CELEBERRIMO,
CLARISSIMO ATQUE DOCTISSIMO,
DOMINO

JOSEPHO BENTZUR,

SCHOLÆ EVANGELICÆ KESMARKIENSIS
RECTORI HUCDUM MERITISSIMO, DOCTORIQUE
CELEBERRIMO; JAM VERO,
EX PALÆSTRA HAC LITTERARIA,
AD CURIAM POSONIENSEM
MIGRANTI,
TRISTES MOESTIQUE POSUERUNT,

CULTIORESQUE EJUS PERPETUI:

ALEXANDER PRONAY, MARTINUS STURMAN,
EMERICUS PLATHY, DANIEL CORNIDES;

VOLUNTATUM INTERPRETE,

JOANNE SCHULEK,
COMMUNI OMNIUM NOMINE VOVENTE:

CARPATHA, FESTINANS Vt, BENTZVR! TECTA, RELINQVES;
PERGE, PRECOR, PLACIDIS, AD LOCA PACTA, VII.

EPERIESSINI,
TYPIS FERDINANDI JOANNIS REDLITZ.